

**SAMEN
DOEN!**

samen leven

Bestaanszekerheid in Roerdalen

Samen Doen, Samen Leven

In Roerdalen willen we dat iedereen mee kan doen. Daarom werken we samen met inwoners en organisaties aan bestaanszekerheid voor alle inwoners: de rust en zekerheid om een stabiel leven te leiden. Dat betekent genoeg geld voor dagelijkse kosten, een veilige woning, goede zorg en de zekerheid van inkomen. Bestaansonzekerheid kan iedereen overkomen door bijvoorbeeld ziekte, scheiding of onverwachte uitgaven.

De gemeente helpt inwoners die het moeilijk hebben. Bijvoorbeeld met bijstand, schuldhulp, ondersteuning bij toeslagen, hulp bij werk en het zorgen voor betaalbare woningen. Daarnaast zijn er in onze dorpen veel initiatieven die bijdragen aan bestaanszekerheid. Denk aan voedselbanken, stichtingen en leerwerktrajecten. Ook ú kunt iets betekenen. Kleine gebaren maken een groot verschil.

In deze uitgave leest u persoonlijke verhalen van inwoners die anderen helpen of die zelf steun hebben ontvangen. Samen bouwen we aan een Roerdalen waar iedereen zeker en met vertrouwen kan leven. Samen Doen, Samen Leven.

“Iedereen moet mee kunnen doen”

Wethouder Loes Vestjens
over Bestaanszekerheid

Ik vind het belangrijk dat iedereen in Roerdalen ‘gewoon’ mee kan doen. Helaas zijn er nog te veel mensen voor wie meedoen in de samenleving niet vanzelfsprekend is. Zij leven elke dag met grote zorgen en onzekerheid. Dat zou in een land als Nederland, en in een mooie gemeente als de onze, niet mogen. Daarom is bestaanszekerheid een thema dat voor mij erg belangrijk is.

De kracht van samenwerking

Ik merk dat mensen vaak naar de gemeente kijken voor een oplossing. En ja, wij kunnen best veel betekenen. Maar de echte kracht zit juist in onze inwoners, ondernemers en in de samenwerking. Het aanpakken van bestaansonzekerheid is iets dat we als gemeenschap samen moeten doen. Daarom zijn we in januari met een kerngroep gestart. Als wethouder geloof ik in deze samenwerking als basis voor een goed sociaal beleid. Ik geef deze groep graag het vertrouwen én het mandaat om deze aanpak samen uit te werken.

gemeente roerdalen

“Je bent niet alleen, het is niet erg om hulp te vragen”

Kayleigh en Rob uit Vlodrop hebben drie kinderen: Mylène van 3 jaar, Brody van 1,5 jaar en Sébas van 7 maanden. Lexie is de 12-jarige dochter van Rob. Zij hoort ook bij het gezin maar woont er niet. Kayleigh wilde graag iets betekenen voor een ander. “Ik las over Buurtgezinnen op Facebook en ik dacht meteen: dit lijkt me superleuk om te doen,” vertelt ze. “We vingen als steungezin een half jaar lang een jongetje uit een ander gezin op. Nu is het omgekeerd: wij hebben zelf behoefte aan een gezin dat onze zoon af en toe opvangt.”

Kayleigh vertelt: “Het was fijn om steungezin te zijn. Het jongetje dat we opvingen, was van dezelfde leeftijd als Mylène. Daar hadden we om gevraagd. Zo konden zij samen spelen. Als het jongetje bij ons was, gingen we samen iets leuks doen. Zoals naar de binnenspeeltuin of de dierentuin. Zo had zijn moeder even tijd voor zichzelf. Mijn derde zwangerschap was er helaas een met complicaties. Ik kon het jongetje daardoor niet meer opvangen.”

Toen het gezin zelf wel wat hulp kon gebruiken, dachten ze meteen aan Buurtgezinnen. “Ik merkte dat het niet goed ging. Ik kwam niet toe aan mezelf of aan huishouden. Ook kon ik de kinderen soms niet genoeg aandacht geven,” zegt Kayleigh. “Een steungezin vangt Brody nu één keer per week een halve dag op. Als moeder wil je vaak alles zelf doen. En je wilt het allemaal heel goed doen. Maar het is niet erg om hulp te vragen.”

Over Buurtgezinnen is het gezin lovend. “Het contact is heel persoonlijk,” zegt Rob. “Meike, de coördinator, wist meteen een steungezin dat goed bij ons zou passen. En dat was ook zo. Tijdens het kennismakingsgesprek speelden Brody en de dochter van het steungezin meteen leuk samen. Dat gaf ons vertrouwen. We zijn heel blij dat Buurtgezinnen er is en we kunnen het iedereen aanraden. Het heeft bij ons gezorgd voor rust in ons gezin. Zo konden we voorkomen dat het ons allemaal te veel werd.”

Bent u benieuwd wat buurtgezinnen voor u kan betekenen? Of wilt u zich graag aanmelden als steungezin? Neem dan vrijblijvend contact op met coördinator Meike Mooren van Buurtgezinnen in Roerdalen om de mogelijkheden te bespreken. U kunt bellen of appen naar 06 21 39 93 37. Of stuur een e-mail naar meike@buurtgezinnen.nl.

**SAMEN
DOEN!**

“De geef- en neemkast is laagdrempelig: niemand ziet of je iets haalt of brengt”

“Ik ben een echt dorpsmens en ik wil graag iets doen voor anderen,” vertelt Chantal Claessen (rechts op de foto) uit Herkenbosch. “Een kennis van mij heeft een geef- en neemkast in Roermond opgezet. Daar deed ik regelmatig spulletjes in. Elke keer dacht ik: dit hebben we in ons dorp ook nodig. Ook hier wonen mensen die behoefte hebben aan spullen uit zo'n kast. Met dat idee ging ik naar de gemeente.”

De medewerker bij de gemeente met wie ze contact had, reageerde enthousiast. Maar uiteindelijk zette ze de geef- en neemkast zelf op, bij het gebouw van Zorggroep HD en 0475. “Ik vond een partij die de kast doneerde, anderen regelden stenen en bestrating. Alles vrijwillig. Het was echt hartverwarmend hoe snel mensen wilden helpen,” vertelt Chantal. “Vanaf dag één maakten mensen volop gebruik van de kast. Het was meteen een succes.”

In het begin vulde Chantal de kast grotendeels zelf. “Dat kon ik niet blijven doen,” vertelt ze. “Maar gelukkig kwam er steun van lokale ondernemers en de gemeente. Spullen zijn snel weg, vooral verzorgingspullen.” Inmiddels krijgt Chantal hulp van Ans Stoks, oprichtster van Zorggroep HD en 0475. “Wij konden het pand ter beschikking stellen,” vertelt Ans. “De samenwerking met Chantal ging toen vanzelf. Samen vullen we de kast één keer per week; de rest moet uit het dorp komen. Sinds Chantal is verhuisd, houden buurtgenoten een oogje in het zeil bij de kast. “Ik ben heel dankbaar dat andere inwoners zich zo betrokken voelen,” zegt Chantal.

Waarom het zo'n succes is? “Het is laagdrempelig, niemand ziet of je iets komt brengen of halen,” zegt Chantal. “Waarschijnlijk maken ook inwoners uit andere dorpen gebruik van de kast. “Ik zou het daarom geweldig vinden als dit verhaal ook mensen in andere dorpen inspireert om zo'n kast op te zetten. Er is zoveel behoefte aan dit soort initiatieven. Ik kan alleen maar zeggen: doe het gewoon. Je krijgt meer steun dan je denkt. Zoek de samenwerking op. Dan werkt het.”

Over wat het hen oplevert hoeft Chantal niet lang na te denken: “Voldoening. Het gevoel dat je echt iets betekent voor anderen.” Ans vervolgt: “We weten niet wie wat pakt. Maar we werken vanuit vertrouwen en zonder oordeel. Dat blijft de basis.”

Wilt u ook graag houdbare producten of verzorgingsproducten doneren? De geef- en neemkast is te vinden aan de Europalaan Oost 31 in Herkenbosch. Meer informatie en de spelregels zijn te vinden in de Facebookgroep: geef- & -neemkast Herkenbosch.

“Bij Stichting Oké Roerdalen is iedereen welkom”

Frederiek Hodzelmans is een bekend en vertrouwd gezicht in Posterholt. Ze woont al 32 jaar in het dorp, in buurtschap De Donk. Oorspronkelijk komt ze uit Den Haag, maar Posterholt voelt al lang als thuis. Frederiek heeft een dochter van 30 jaar en is getrouwd. Ze staat bekend om haar open houding en aanstekelijke lach. Naar een ander omkijken zit in haar natuur. “Ik sta graag voor anderen klaar,” zegt ze.

Vrijwilligerswerk doet Frederiek al bijna haar hele leven. Dat begon toen haar dochter op de basisschool zat. Door te helpen op school leerde ze veel mensen kennen, onder wie Anja Twiss. Anja is coördinator bij Stichting Oké Roerdalen. Ze vroeg Frederiek of ze vrijwilligerswerk wilde doen bij de stichting. “Daar hoefde ik niet lang over na te denken!” Inmiddels is Frederiek ruim acht jaar actief bij Stichting Oké Roerdalen. Ze geeft naailessen, beheert de speelgoedbank en helpt bij activiteiten zoals Burendag en de sinterklaasmiddag. Ook is ze koster bij een kerk. “Alleen op woensdag en vrijdag ben ik vrij,” lacht ze. “Maar gelukkig staat mijn man er helemaal achter dat ik zoveel vrijwilligerswerk doe.”

Stichting Oké Roerdalen is voor Frederiek een warme ontmoetingsplek. “Het is hier gezellig. Mensen komen binnen voor een praatje, een kop koffie of thee. We lachen veel samen. Vooral mensen met een kleinere beurs komen op bezoek, maar iedereen is welkom. De kleding en het speelgoed zijn schoon en van goede kwaliteit. Spullen krijgen hier een tweede leven. Dat is duurzaam én fijn.”

Samen met ongeveer tien vrijwilligers zorgt Frederiek dat iedereen zich welkom voelt. “Ik luister graag. Dat geeft voldoening. “Ze is positief ingesteld en kijkt liever naar wat wél kan. “Ik geef mensen vertrouwen en krijg dat ook terug. Wat ik voor Roerdalen zou willen? Kijk wat meer naar elkaar om. Er is veel eenzaamheid. Loop hier eens binnen en deel je verhaal. Misschien vindt iemand het leuk om een klein klusje te komen doen. Of kleding of huisraad te doneren die wij voor een zacht prijsje kunnen verkopen.”

Stichting Oké Roerdalen is een vrijwilligersorganisatie die inwoners samenbrengt. U kunt er terecht voor ontmoeting, activiteiten, een luisterend oor, naailessen, een speelgoedbank en een kringloopwinkel. U vindt de stichting in de oude gymzaal van Basisschool De Draaiende Wieken, Streekelsweg 6 in Posterholt. Meer informatie en de openingstijden staan op www.okeroerdalen.nl.

**SAMEN
DOEN!**

samen leven

“Denk aan wat je wél kunt, niet aan wat je niet kunt”

Hilly uit Posterholt groeide op in een warm gezin met vijf kinderen. Samen met haar twee zussen vormde ze een meidengroep, de Zusjes Muizers. “We maakten onze eigen liedjes en stonden op het podium in Nederland, België en Duitsland. Dat was een geweldige tijd,” vertelt ze met een glimlach. Hilly was als kind al slechtziend, maar rond haar negentiende werd ze volledig blind.

Rond de tijd dat ze haar zicht verloor leerde, ze haar man kennen. Ondertussen leven ze al 55 jaar samen. Samen genieten ze van het leven: fietsen, wandelen, uit eten gaan en een terrasje pikken. “We hebben een grote kennissenkring en gaan vier keer per jaar op vakantie. Het leven is gezellig en vol.”

Hilly is een bezige bij. “Dat ik blind ben heeft me nooit tegengehouden om alles te doen. Ik kan alles, met mijn beperking heb ik totaal geen moeite.” Drie keer per week gaat ze met een vriendin naar de sportschool. Ook wandelt ze elke week met een groep van twintig mensen bij Samenspel Montfort. Na het wandelen is er tijd voor een kopje koffie bij Bie de Vogel en gezellig napraten.

“Tijdens het wandelen kwamen we langs een kapelletje,” vertelt Hilly. “Daar zongen we samen. De anderen vonden dat ik goed kon zingen en zodoende kwam ik bij het koor in Montfort. Daarnaast zing ik al 10 jaar bij een koor in Swalmen. Ook was ik 17 jaar bij het koor van Posterholt.” Voor Hilly is sociaal contact essentieel. “Ik ben ook wekelijks bij de jeu de boules,” zegt ze. “De sfeer en gezelligheid is geweldig. Ik ben graag bezig en wil niet thuis blijven zitten. Bij mij is het glas altijd halfvol.”

“Ik hoor vaak dat ze me positief en zelfstandig vinden,” zegt ze. “Het huishouden doe ik zelf. Mijn man zei vaak: Hilly, dit kun jij best. En dan ging dat ook! Mijn moeder dacht er vroeger anders over. ‘Ach, die arme Hilly, ze ziet zo slecht’, zei ze dan. Ook mensen die mij niet kennen denken vaak dat ik minder kan. Zodra ze me leren kennen, weten ze dat dat niet klopt.” Haar boodschap is duidelijk: “Denk aan wat je wél kunt, niet aan wat je niet kunt. Kom op, laat je niet hangen!”

Samenspel Montfort organiseert elke donderdag om 10.00 uur een wandeling vanaf het Kerkplein in Montfort. Bent u minder mobiel? Wandel dan de kortere route. Meer informatie: www.samenspelmontfort.nl.

“Het Sociaal Klusteam is voor mij onmisbaar”

Inge is ongeveer een jaar geleden verhuisd uit Roermond naar Sint Odiliënborg. Af en toe heeft ze een klusje in huis te doen dat ze niet alleen kan. Daarvoor vraagt ze het Sociaal Klusteam.

“Ik wilde graag rustiger wonen,” vertelt Inge. “Daarom ben ik verhuisd van de stad naar een dorp. Ik woon nu op een mooie, rustige locatie. Mijn huis is nieuw, het is een jaar geleden pas opgeleverd. Nog steeds zijn er af en toe kleine klusjes die gedaan moeten worden. Zelf kan ik die meestal niet doen. Mijn zoon kan helpen, maar hij reist veel voor zijn werk. Is hij niet in de buurt, dan vraag ik het Sociaal Klusteam.”

Inge kreeg via de Wmo een flyer over het Sociaal Klusteam. “Toen een kast in mijn slaapkamer scheef stond en mijn zoon er niet was, belde ik de coördinator van het Sociaal Klusteam. Twee vrijwilligers van het Sociaal Klusteam hebben de kast toen helemaal uit elkaar gehaald en weer opgebouwd. Geweldig! Later heb ik nog een keer gebeld en hebben de vrijwilligers een gordijnrail en een lamp voor me opgehangen. Ik ben daar echt blij om, ik weet niet hoe ik dat anders had moeten oplossen.”

Bij de huurwoning van Inge hoort een tuintje. “Dat is mooi,” vertelt Inge, “maar ik kan de tuin niet onderhouden. Het Sociaal Klusteam heeft daarom een worteldoek in de grond gelegd. Zo groeit er geen onkruid en heb ik er geen werk aan. Inmiddels hebben meerdere bewoners van de woningen in mijn straat gebruik gemaakt van het Sociaal Klusteam. Er wonen hier mensen die hulpbehoevend zijn en niemand hebben die dit soort klussen voor hen kan doen.

“Ik ben echt heel enthousiast over het Sociaal Klusteam,” zegt Inge. Het contact verloopt prettig, zowel met de coördinator als met de vrijwilligers. De bijdrage is heel redelijk, het is weinig meer dan een onkostenvergoeding. Wat ik ook goed vind is dat het Sociaal Klusteam niet komt voor terugkerend werk. Ze

komen dus niet elke maand voor tuinonderhoud. Zo rijden ze ondernemers niet in de wielen én kunnen mensen er geen misbruik van maken. Voor de klussen die ze wél doen, zijn ze voor mij onmisbaar.”

Het Sociaal Klusteam voert kleine klussen uit rond het huis. Hoe het werkt, wat het kost en hoe u een klus aanmeldt leest u op de website van de gemeente Roerdalen: www.roerdalen.nl/sociaal-klusteam-roerdalen.

**SAMEN
DOEN!**

samen leven

“Ik leer bij de Kumba groep meer dan alleen Nederlands spreken”

Rina uit Herkenbosch is geboren op het Indonesische eiland Sumatra en woont ruim twaalf jaar in Nederland. Haar moedertaal is Bahasa Indonesia én Bataknees, een regionaal dialect. Bij de Kumba groep oefent ze met het spreken van Nederlands en ontmoet ze veel mensen.

“Tijdens de inburgering heb ik Nederlands geleerd. Toch vond ik Nederlands spreken het in het dagelijks leven best moeilijk,” vertelt ze. “Dat was meestal geen probleem omdat mijn man Nederlander is, maar ik vond het niet fijn me zo onzeker te voelen. Toen ik aan de basisschool stond te wachten op mijn zoon, raakte ik in gesprek met Lilian Schreurs. Dat was in de zomer van 2017. Lilian vroeg me waar ik vandaan kwam en nodigde me uit om Nederlands te komen oefenen bij de Kumba groep. Lange tijd ging ik er elke week naartoe. Nu ik werk, is dat af en toe.”

De Kumba groep komt elke donderdag bij elkaar bij De Harch in Herkenbosch. Lilian Schreurs leidt de groep. “Er doen mensen mee van allerlei verschillende nationaliteiten,” zegt Rina. “Lilian laat deelnemers iets vertellen over bijvoorbeeld tradities en gebruiken uit hun cultuur. Zoals rituelen bij een huwelijk of afscheid. We delen persoonlijke verhalen en dat is

mooi. Ik leer bij de Kumba groep zoveel meer dan alleen de taal.”

Bij De Harch is op de eerste zaterdag van de maand ook SoKo: soep en koffie voor iedereen die dat wil. Leden van de Kumba groep maken vaak de soep. Rina vertelt: “Ik heb pasgeleden Indonesische kippensoep gemaakt, die vonden ze erg lekker. Daarna hebben we samen een Indonesisch liedje gezongen. Verder organiseert de Kumba groep af en toe een leuke activiteit voor kinderen, zoals Sinterklaas. Het is een heel actieve groep!”

En de taal? “Het belangrijkste dat ik bij de Kumba groep heb geleerd over Nederlands spreken is dat je het gewoon moet doen,” zegt Rina. “Ik durf nu gewoon te praten en ik ben veel minder onzeker. Doordat ik gemakkelijker Nederlands spreek, voel ik me ook meer thuis. Ik heb meer contacten én ik heb een baan gevonden.”

De Kumba groep komt elke donderdag van 13.00 tot 14.30 uur bij elkaar bij De Harch, Kloosterstraat 30 in Herkenbosch. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Lilian Schreurs, telefoonnummer 06 55 96 76 25.

SAMEN DOEN!

samen leven

Reizende tentoonstelling “Roerdalen zijn we samen”

In Roerdalen willen we dat iedereen mee kan doen. Steeds meer inwoners ervaren problemen met gezondheid, opvoeden, werk of inkomen. Samen met maatschappelijke organisaties en inwoners werken we aan oplossingen. Want iedereen heeft recht op een stabiel en zorgeloos leven.

De reizende tentoonstelling laat zien hoe inwoners elkaar ondersteunen en hoe initiatieven en regelingen van de gemeente bijdragen aan bestaanszekerheid. Portretten en verhalen brengen in beeld hoe mensen uit Roerdalen hulp kregen van bijvoorbeeld het Sociaal Team, buurtinitiatieven of vrijwilligers. Ook inwoners die zelf anderen helpen met hun inzet en ideeën delen hun verhaal.

De komende tijd zijn de portretten te zien in alle dorpen van Roerdalen. Via een QR-code kunt u de verhalen lezen.

Tijdens het **GelukswEEKEND** op 21 en 22 maart 2026 komen alle portretten samen op één locatie: Kwekerij Knippenberg-Eijkenboom in Sint Odiliënberg. Een bijzonder moment om te zien hoe we in Roerdalen samen werken aan bestaanszekerheid en verbondenheid.

Wat kunt u doen?

Iedereen kan op zijn of haar eigen manier bijdragen aan de bestaanszekerheid van anderen. Dit kan door:

- Luisteren naar iemand die hulp nodig heeft
- Vrijwilligerswerk doen, bijvoorbeeld bij Stichting Oké Roerdalen of Vluchtelingenwerk
- Helpen met brieven of formulieren invullen
- Spullen doneren die niet meer worden gebruikt

Zelfs kleine gebaren kunnen een groot verschil maken. Door samen te werken, zorgen we ervoor dat iedereen de kans krijgt op een stabiel en zeker bestaan. Heeft u een idee of wilt u een initiatief uitwerken? Neem dan contact op met ons via het mailadres samendoen@roerdalen.nl.

Wij houden u graag op de hoogte over dit thema en de acties die wij uitvoeren. Wilt u niks missen? Meld u dan aan voor de digitale nieuwsbrief door te mailen naar samendoen@roerdalen.nl. Hier kunt u ook terecht met vragen.